

— Каква е тая чудна нощъ, въ която кучетата не могат да хапять, овцитѣ отъ нищо не се боятъ, овчарската тояга не бие и огъня не пáри!

Овчарьтъ извика непознатия човѣкъ да спре и го запита :

— Каква е тая чудна нощъ, въ която всички нѣща сж тѣй милостиви къмъ тебе?

— Азъ нищо не мога да ти кажа, отвѣрна непознатиятъ и забърза да накладе огънь, за да стопли новороденото

Но овчарьтъ реши да не изгубва тоя човѣкъ отъ очитѣ си, докато не узнае, какво означава всичко това. Той стана и тръгна следъ него. Вървѣ дълго и видѣ чужденеца, който влѣзе не въ къща, а въ една пещера. Тамъ, въ яслитѣ на тая пещеря, до студениятъ камъни лежеше малкото и до него бѣ майка му.

Жестокосърдечниятъ овчаръ се трогна и смили. Той свали отъ себе си своя голѣмъ кожухъ и го даде на човѣка да увие въ него майката и детето.

И въ този моментъ, когато и неговото сърдце се смили, очитѣ му се отвориха и той видѣ нѣщо, което никога не бѣ виждалъ.

Той видѣ около детето множество златокрили ангелчета, които летѣха и пѣха съ сладки, звънливи гласове. Съ своята пѣсенъ разказваха, че тая нощъ се е родилъ оня, който носи милость и спасение за всички хора.

И не само въ пещерята, но и отъ земята до небето на цѣли облаци се носѣха ангели, които летѣха, пѣха и известяваха на земята радостната новина.

И едва сега разбра стариятъ овчаръ, защо тая нощъ всички нѣща бѣха тѣй милостиви и не искаха никому да причинятъ страдание. Той падна на колене, дигна очи къмъ небето и отъ сърдце благодари на Бога. После се спушна изъ полето, разбуди другитѣ овчари и ги отведе при детето, та тѣ да го дарятъ и да му се поклонятъ.

Отъ нѣмски : Хр. Спасовски.